

sådanne forhold ved udmåling af straf inden for normalrammen på 1 år og 6 måneder.

Selv om uagtsomme skader af forsætlig vold udgår som legal skærpselsgrund, er det ikke tanken, at der i stedet skal straffes i sammenstød med § 241 eller § 249 i de tilfælde, hvor ordinær vold har haft de uagtsomme følger, der er omfattet af de nævnte bestemmelser.

For så vidt en uagtsom legemsskade er udslag af, at volden har haft en særlig rå, brutal eller farlig karakter, hvilket i almindelighed vil være tilfældet ved mere alvorlige skader, henhører forholdet under § 245, stk. 1, og er dermed undergivet en strafferamme på fængsel i 4 år. I meget grove tilfælde vil § 246 med en strafferamme på fængsel indtil 8 år kunne anvendes.

Specielt med hensyn til spørgsmålet om sagesløshed bemærkes, at det i praksis ikke sjældent volder vanskeligheder at foretage den afgrænsning af, om voldsofre kan anses for sagesløse, som den nugældende udformning af voldsbestemmelserne nødvendiggør. Der forekommer en del tilfælde, hvor det på den ene side er klart, at voldsofferet ved sine udtalelser eller sin adfærd i nogen grad har givet anledning til voldsudøvelsen, men hvor det på den anden side findes betænkeligt at statuere, at han eller hun ikke har været sagesløs. Efter forslaget vil det ikke længere være nødvendigt at inddele voldsofre i sagesløse og ikke-sagesløse. Det vil bero på rettens nærmere vurdering, hvilken vægt der skal lægges på de foreliggende oplysninger om voldsofferets forudgående adfærd og på forholdet mellem gerningsmand og offer sammenholdt med voldens beskaffenhed og andre faktorer, der har betydning for strafudmålingen.

Den nugældende regel i §§ 244, stk. 5, om privat påtale i sager efter § 244, stk. 1, udgår, således at al vold efter forslaget principielt bliver undergivet offentlig påtale.

I tilfælde, hvor handlingen har medført en så ringe krænkelse, at den efter de hidtidige regler alene ville være omfattet af straffelovens § 244, stk. 1, vil politiet i almindelighed først have retlig anledning til at iværksætte en efterforskning, når der foreligger en egentlig anmeldelse fra den, der mener sig forurettet.

Den foreslåede bestemmelse i § 245, stk. 1, om kvalificeret vold har en strafferamme på fængsel indtil 4 år og omfatter de forhold, der i dag er beskrevet i § 244, stk. 2, om særlig farlig, rå eller brutal vold, § 244, stk. 3, 2. pkt., om mishandling og § 244, stk. 4, sidste punktum, jf. stk. 2 og 3. Uagtsomme følger af ordinær vold er ikke medtaget blandt de kvalificerende omstændigheder. Ordinær vold henhører under § 244, og uagtsomme skader heraf kan i almindelighed ikke bringe forholdet ind under § 245, stk. 1. Er der tale

om alvorlige skader, kan der imidlertid være holdpunkter for at bedømme den udøvede vold som særlig farlig og dermed omfattet af § 245, stk. 1.

§ 245, stk. 2, omfatter forsætlig legemsbeskadigelse. Det markeres herved, at forsæt til legemsbeskadigelse gør en voldshandling særlig grov. I almindelighed vil stk. 2 ikke have nogen selvstændig betydning ved siden af stk. 1, idet vold udøvet med forsæt til skade som regel vil være af særlig rå, brutal eller farlig karakter. Der kan dog tænkes situationer, hvor dette ikke vil være tilfældet, og her vil bestemmelsen i § 245, stk. 2, være nødvendig for at markere, at forsæt til skade i sig selv kendetegner en voldshandling som særlig grov og derfor er undergivet en strengere strafferamme end normalrammen på 1 år og 6 måneder i § 244.

Den nugældende, meget restriktivt affattede bestemmelse i § 246 om forsætlig grov legemsbeskadigelse anvendes meget sjældent. Der foreslås en ændret formulering af § 246, hvilket bl.a. vil indebære, at den ud over de meget få tilfælde, der i dag henføres til § 246, vil komme til at omfatte de groveste af de voldtstilfælde, der i dag henhører under § 244, stk. 4, jf. stk. 2 og 3, samt en del af de tilfælde, der er omfattet af den nugældende bestemmelse i § 245, stk. 2. Således tænkes § 246 bl.a. anvendt i sager om grov vold, hvor offeret er afgået ved døden, men hvor der ikke kan bevises forsæt til drab efter § 237.

3.4. Strafferammer og strafudmåling

3.4.1. Straffelovrådet har i betænkning nr. 1099/1987 om strafferammer og prøveløsladelse s. 145-146 udarbejdet en oversigt over strafudmålingen i voldsager til brug for sine overvejelser om, hvilke strafferammer der skal fastsættes i de nye voldsbestemmelser. Straffelovrådet har i den forbindelse taget det udgangspunkt, at strafferammerne stort set bør tillade samme strafniveau for de forskellige gerningstyper, som er anvendt i hidtidig praksis.

Straffelovrådet har på den baggrund foreslået, at normalrammen i § 244 fastsættes til bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder (et mindretal har foreslået et strafmaksimum på 1 år). Strafferammerne i § 245 og § 246 er foreslået fastsat til fængsel i henholdsvis 4 år og 8 år.

Justitsministeriet har ved udarbejdelsen af forslaget fulgt Straffelovrådets indstilling.

De valgte strafferammer indebærer, at der for visse voldstypers vedkommende bliver tale om et mindre strafmaksimum end det, der gælder i dag. Dette vil bl.a. være tilfældet i sager om ordinær vold mod sagesløs med mindre skader til følge, der i dag er omfat-